

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Zabrze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adam Budowicz

Protokolant: Karolina Wojtala

po rozpoznaniu w dniach: 12.02.2020 r., 17.06.2020 r. i 02.09.2020 r. sprawy:

M. S. s. M. i M. z d. M., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 czerwca 2019 roku w Z. naruszył nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza Policji sierż. D. K., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, zmuszając funkcjonariusza publicznego do zaniechania prawnej czynności służbowej, a także stosując wobec niego przemoc w postaci uderzenia ręką w twarz, czym spowodował powierzchowny uraz nosa, jego stłuczenie oraz otarcie naskórka policzka lewego naruszając prawidłowe czynności narządu ciała do dni 7,

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka

1. uznaje oskarżonego **M. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 222 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50,00 (pięćdziesięciu) złotych;**
2. na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. S. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego D. K. w kwocie 2.000,00 (dwa tysiące) złotych;
3. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, obejmujące wydatki w kwocie 674,30 (sześćset siedemdziesiąt cztery złotych i 30/100) i opłatę sądową w kwocie 300,00 (trzysta) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1402/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>M. S.</p>	<p>w dniu 08 czerwca 2019 roku w Z. naruszył nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza Policji sierż. D. K., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, zmuszając funkcjonariusza publicznego do zaniechania prawnej czynności służbowej, a także stosując wobec niego przemoc w postaci uderzenia ręką w twarz, czym spowodował powierzchowny uraz nosa, jego stłuczenie oraz otarcie naskórka policzka lewego naruszając</p>	

		prawidłowe czynności narządu ciała do dni 7, tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza Policji, podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych	- zeznania pokrzywdzonego - zeznania świadka Ł. D. - zeznania świadka R. W.	k.3 i 91-92 k. 5 i 92 k. 8-9 i 92	
2. zmuszenie funkcjonariusza publicznego do zaniechania prawnej czynności służbowej	- zeznania pokrzywdzonego - zeznania świadka Ł. D.	k.3 i 91-92 k. 5 i 92	
3. uderzenie pokrzywdzonego przez oskarżonego ręką w twarz i spowodowanie obrażeń ciała naruszających prawidłowe czynności narządu ciała na okres do 7 dni	- zeznania pokrzywdzonego - opinia sądowo-lekarska	k.3 i 91-92 k.30 i 113-114	
4. oskarżony był uprzednio karany przez Sąd Rejonowy w Niemczech za nieumyślną nietrzeźwość w ruchu lądowym	- dane o karalności	k. 36 i 100	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	- zeznania pokrzywdzonego D. K.	Treść zeznań jasna, logiczna, zeznania konsekwentne, zbieżne z treścią zeznań świadka Ł. D. i świadka R. W.. Nadto zeznania korelują z treścią opinii sądowo-lekarskiej.	
	- zeznania świadka R. W.	Z zeznań tego świadka wynika, że jego żona wezwała Policję z powodu awantury w mieszkaniu w którym mieszka oskarżony. Świadek potwierdził, iż jeden z policjantów odniósł obrażenia, miał zakrwawioną twarz i leciała mu krew z nosa. Dla Sądu zeznania tego świadka, zbieżne z treścią dowodów obciążających, są jasne i wiarygodne.	
	- zeznania świadka Ł. D.	Zeznania jasne, spójne oraz zbieżne z treścią zeznań pokrzywdzonego i świadka R. W..	

	- opinie sądowo-lekarskie	Wiarygodne dowody, sporządzone w oparciu o obowiązujące przepisy i przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje.	
	- karta karna	Dokument urzędowy, którego treść i autentyczność nie budzi wątpliwości.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1.	- wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzeczył aby naruszył nietykalność cielesną policjanta i aby go uderzył ręką w twarz. Przeczą temu wiarygodne zeznania pokrzywdzonego, nadto z uzupełniającej opinii sądowo-lekarskiej wynika, że obrażenia ciała jakich doznał pokrzywdzony D. K. nie noszą żadnych cech uderzenia pałką policyjną, co podnosił w swoich wyjaśnieniach oskarżony. Zdaniem Sądu wersja oskarżonego stanowi obraną przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej,	

		bądź co najmniej do jej pomniejszenia.	
	- zeznania świadka S. K.	Sąd miał na uwadze, że świadek ta jako osoba bliska miała interes w tym aby złożyć zeznania, których treść nie zaszkodziłaby oskarżonemu. Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są niewiarygodne.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oceniając zachowanie oskarżonego Sąd uznał, iż wypełnił on znamiona zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, a więc naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji w czasie pełnienia służby, zmusił go do zaniechania prawnej czynności służbowej oraz stosował wobec policjanta przemoc w postaci uderzenia ręką w twarz, powodując obrażenia ciała D. K. tj. przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 157			

§ 2 k.k. w zw. z art. 11
§ 2 k.k. W artykule 224
§ 2 k.k. usankcjonowane
jest stosowanie przemocy
lub groźby bezprawnej
wobec między innymi
funkcjonariusza
publicznego, którym
niewątpliwie jest policjant,
w celu zmuszenia
do przedsięwzięcia lub
zaniechania prawnej
czynności służbowej.
Przemoc polegać może
nie tylko na agresji
skierowanej na ciało
funkcjonariusza, ale
również może ona
być stosowana także
wobec osoby bliskiej
funkcjonariuszowi.

Karalności na podstawie
art. 224 § 2 k.k.
nie podlega stosowanie
tzw. biernego oporu. Nie
jest więc przestępstwem
położenie się na ziemi
przez osobę, którą
funkcjonariusz Policji
chce ująć i zatrzymać,
czy odmowa wydania
poszukiwanego
przedmiotu. Podzielone są
zdania w doktrynie co do
oceny sytuacji, gdy osoby
opierające się zatrzymaniu
chwytają się różnych
przedmiotów, np. drzewa,
słupa, albo zapierają
się nogami o futrynę
drzwi. Zdaniem większości
poglądów, trudno w
takich wypadkach mówić
o stosowaniu przemocy
pośredniej wobec
funkcjonariusza, która
uzasadniałaby represję.
Niewątpliwie czynny opór
jest przestępstwem
kierunkowym i dlatego

może być to przestępstwo popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Opór stosowany wobec funkcjonariusza, który przekracza swe uprawnienia lub działa w sposób niezgodny z prawem – nie jest karalny, jako że mieści się w ramach obrony koniecznej. Z kolei art. 222 § 1 k.k. sankcjonuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego w czasie pełnienia służby. Naruszenie nietykalności cielesnej stanowi wprawdzie bezpośredni zamach na osobę, w tym wypadku należy ją jednak traktować jako zamach na niezakłócone wykonywanie obowiązków przez funkcjonariusza. Czyn tylko wtedy wyczerpuje znamiona powołanego przepisu, gdy następuje w związku z pełnieniem przez funkcjonariusza publicznego obowiązków służbowych, choćby nie został dokonany w momencie pełnienia tych obowiązków, lecz także przed lub po ich wykonaniu. Nie wypełnia znamion tego przestępstwa naruszenie nietykalności dokonane na podłożu stosunków prywatnych, np. sąsiedzkich, rodzinnych czy towarzyskich. Przedmiotem działania jest funkcjonariusz publiczny, którym jest niewątpliwie policjant lub

osoba przybrana mu do pomocy. Strona podmiotowa przestępstwa – do której należy świadomość, że pokrzywdzony jest funkcjonariuszem publicznym lub osobą do pomocy mu przybraną – wymaga zamiaru bezpośredniego, co w niniejszej sprawie zdaniem Sądu miało miejsce. Przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. określane jest w doktrynie jako lekkie naruszenie czynności narządów ciała. Przez naruszenie czynności narządów ciała należy rozumieć spowodowanie zmian w organie ciała, które zakłócają jego normalne funkcjonowanie, utrudniając lub uniemożliwiając wykonywanie zwykłych, typowych, codziennych czynności. Czas trwania naruszenia nie jest zatem tożsamy z okresem leczenia ani z tym określonym w zwolnieniu lekarskim. Jest to również przestępstwo o charakterze materialnym. Strona podmiotowa polega na umyślności, jak i nieumyślności, a skutek musi być objęty winą, co wymaga udowodnienia.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, P., Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. S.	1	1	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd na mocy art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej w kwocie 50,00 złotych. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami sędziowskiego wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 k.k., a zarazem miał na uwadze by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć. Zdaniem Sądu wymierzona kara jest adekwatna, czyniąca zadość wymogom prewencji ogólnej i szczególnej. Kara wymierzona oskarżonemu wzbudzi i utrwali respekt przed konsekwencjami działań naruszających dobra o doniosłym znaczeniu jakim jest niewątpliwie działalność instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Orzeczona kara zrealizuje również stawiane jej cele w zakresie prewencji indywidualnej i spowoduje, że oskarżony nie wejdzie w przyszłości</p>
-------	---	---	--

			w kolizję z normami prawa karnego.
	2	2	Na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 2.000,00 złotych.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) o opłatach		

	<p>w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, obejmujące wydatki w kwocie 674,30 złotych i opłatę sądową w kwocie 300,00 złotych. Oskarżony osiąga dochody i powinien ponieść koszty procesu.</p>
6. 1Podpis	
Z., 10 września 2020 roku Sędzia Adam Budowicz	